

UDSKRIFT
AF
ØSTRE LANDSRETS DOMBOG

D O M

Afsagt den 20. februar 2020 af Østre Landsrets 2. afdeling
(landsdommerne Kaspar Linkis, Sanne Kolmos og Nina Fischer Rønne (kst.)
med domsmænd).

2. afd. nr. S-721-19:

Anklagemyndigheden

mod

erstatningssøgende

E

()

(advokat Steen Moesgaard, besk.)

Glostrup Rets dom af 16. januar 2019 (sag nr. 15-11205/2017) er anket af E
med påstand som for byretten om betaling af erstatning på 232.800 kr. med tillæg af pro-
cesrente fra den 18. november 2016.

Anklagemyndigheden har påstået stadfæstelse.

Anklagemyndigheden har ikke haft bemærkninger til den beløbsmæssige opgørelse af er-
statningskravet, som omfatter varetægtsfængsling frem til dom.

Landsrettens begrundelse og resultat

Landsretten tiltræder, at frihedsberøvelsen fra den 15. december 2015 til den 13. januar
2016 og fra den 14. januar 2016 til den 31. oktober 2016 står i misforhold til den idømte
straf på fængsel i 10 dage, jf. retsplejelovens § 1018 a, stk. 2.

Da E imidlertid som anført af byretten er dømt for udvisningsbegrundende kriminalitet, tiltrædes det, at E selv har givet anledning til varetægtsfængslingen, jf. retsplejelovens § 1018 a, stk. 3, og at erstatning derfor nægtes. Landsretten finder i den forbindelse, at den samlede tidsmæssige udstrækning af varetægtsfængslingen ikke i væsentlig grad har oversteget, hvad E i en sag med syv andre tiltalte måtte påregne som følge af de forhold, som han og de øvrige tiltalte blev fundet skyldige i ved dom afsagt af Retten i Glostrup den 31. oktober 2016.

Landsretten finder i øvrigt, at sagen under hensyn til dens karakter, kompleksitet og omfang har været fremmet behørigt, hvorfor de strafforfølgende myndigheder ikke har begået ansvarspådragende fejl, som kan begrunde erstatning efter dansk rets almindelige erstatningsregler, jf. retsplejelovens § 1018 h. Det bemærkes herved, at der heller ikke er grundlag for at antage, at E's sag kunne have været udskilt fra sagskomplekset.

Landsretten stadfæster derfor dommen.

T h i k e n d e s f o r r e t :

Byrettens dom i sagen mod erstatningssøgende E stadfæstes.

E skal betale sagens omkostninger for landsretten.

(Sign.)

— — —
Udskriftens rigtighed bekræftes. Østre Landsret, den 20-02-2020

Demet Yilmaz

Retsassistent

Udskrift af dombogen

DOM

afsagt den 16. januar 2019.

Rettens nr. 15-11205/2017

Politiets nr. SAK-2017-3100101-327

Erstatningssøgende

E

mod

Anklagemyndigheden

Denne sag er behandlet med domsmænd.

Tilkendegivelse af 19. oktober 2017 er modtaget den 21. december 2017

Påstande

E har fremsat krav om erstatning på 232.800 kr. med tillæg af sædvanlig procesrente fra den 18. november 2016.

Erstatningskravet er opgjort for uretmæssig frihedsberøvelse i 289 dage.

Anklagemyndigheden har påstået frifindelse.

Anklagemyndigheden har ikke bestridt opgørelsen af kravet.

Sagens oplysninger

E var i tiden fra den 15. december 2015 kl. 12.49 til den 13. januar 2016, kl. 13.00 anholdt og varetægtsfængslet.

Grundlaget for varetægtsfængslingen var to sigtelser for overtrædelse af straffelovens § 276, jf. § 286, stk. 1, for rambuktyverier den 11. december 2015 i F1 i By1 og den 13. december 2015 i F2 i

By2 og han blev fængslet i medfør af retsplejelovens § 762, stk. 1, nr. 1 og 3.

E blev løsladt den 13. januar 2016, men han blev anholdt på ny den 14. januar 2016, kl. 09.16 og fremstillet i grundlovsforhør på ny den 14. januar 2016, kl. 14.00, hvor han fortsat var sigtet for rambuktyveri den 11. december 2015 i F1 i By1. Han blev ligeledes sigtet for rambuktyverier den 9. december 2015 i virksomheden F3 i

By3 og den 12. december 2015 i virksomheden F4 i By3 jf. straffelovens § 276.

Det fremgår af retsbogen fra grundlovsforhøret, at E forklarede, at han på intet tidspunkt havde været på et posthus, mens han havde været i Danmark. Han afviste, at han var en af de personer, der kunne ses på fotos fra videoovervågning fra By2's Posthus, Føtex, den 8. december 2015 og den 11. december 2015.

Retten fandt, at der efter de nu foreliggende oplysninger var begrundet mistanke om, at han havde gjort sig skyldig i rambuktyveriet den 11. december 2015 i F1 i By1. Der var ikke begrundet mistanke om, at han havde begået rambuktyverierne mod de to virksomheder i By3. Han blev herefter igen varetægtsfængslet i medfør af retsplejelovens § 762, stk. 1, nr. 1 og 3.

Det bemærkes, at E blev frifundet for de forhold, som dannede grundlag for varetægtsfængslingen.

Det fremgår af sagen, at E's fængsling løbende blev forlænget, og at en fængslingskendelse af 24. februar 2016 om fortsat varetægtsfængsling blev stadfæstet af Østre Landsret den 26. februar 2016.

Den 15. april 2016 blev sagen berammet til foretagelse over 12 retsdage i perioden fra den 27. september 2016 til den 31. oktober 2016, hvor der blev afsagt dom. Der var 8 tiltalte i sagen.

Det fremgår af anklageskriftet, som det er gengivet i dommen, at alle de 8 tiltalte bl.a. i forhold 1 var tiltalt for tyveri af særlig grov beskaffenhed efter straffelovens § 286, stk. 1, jf. § 276, og forsøg herpå, jf. § 21, ved i perioden den 15. september 2015 til den 15. december 2015 i forening og i forening med uidentificerede medgerningsmænd at være indrejst i Danmark i den hensigt at begå berigelseskriminalitet, idet de havde ophold på adressen By1 med fælles aftale om at ville begå berigelseskriminalitet, eller efter en sådan fælles forståelse at have begået organiseret berigelseskriminalitet forskellige steder i By4 og på Sjælland. Forhold 1 bestod af 26 underforhold. E var endvidere tiltalt for hæleri efter straffelovens § 290, stk. 1, ved den 15. december at have været i besiddelse af chokoladevarer til en værdi af 3.200 kr., besiddelse af en Garmin GPS, en række tilfælde af brugstyveri, overtrædelse af straffelovens § 181, stk. 2, for at have påsat en brand i en personbil med skade til følge, og hæleri af værktøj samt endelig hæleri angående 16 pakker havregrynskugler og 38 poser BKI Kaffe til en værdi af 1.287 kr.

Af retsbogen fra den 27. september 2016 fremgår det, at E nægtede sig skyldig og påstod frifindelse for påstanden om udvisning. Tiltalte

forklarede nu, at han havde været med på posthuset i Føtex i By2 3 gange. Det var nogle af de medtaltale, der skulle sende pakker.

Det fremgår af dommen, at E den 20. juli 2015 var dømt for overtrædelse af straffelovens § 287, jf. § 276 med en bøde på 500 kr.

Det fremgår endvidere af dommen, at E blev dømt for overtrædelse af straffelovens § 290, stk. 1, jf. til dels § 21 angående en cykel og et navigationsanlæg (dommen s. 48). Endvidere blev han fundet skyldig i hæleri angående en GPS, chokolade, havregrynskugler og kaffe, der lå i lejligheden

Retten fastsatte straffen til 30 dages fængsel, og E blev udvist af Danmark i 6 år. Han blev pålagt at betale sagens omkostninger, dog alene 15.000 kr., med tillæg af moms i forsvarersalær.

E blev fængslet efter dom i medfør af udlændingelovens § 35, stk. 1, nr. 1, og han blev udsendt af landet den 9. november 2016.

E fremsatte ved brev af 18. november 2016 krav om erstatning, jf. retsplejelovens § 1018 a, stk. 1.

Statsadvokaten afviste kravet ved brev af 20. januar 2017. Følgende fremgår af afgørelsen bl.a.:

"Selvom det måtte lægges til grund, at der er et sådan misforhold mellem frihedsberøvelsen og den idømte straf, at der er grundlag for at yde erstatning, finder jeg, at erstatning må nægtes, da Deres klient efter min opfattelse har udvist egen skyld.

Jeg har herved lagt vægt på, at Deres klient bl.a. er dømt for hæleri i forening med flere andre, ligesom der er tale om udvisningsbegrundende kriminalitet. Deres klient har således udvist en adfærd, hvor han måtte påregne fængsling med henblik på dels efterforskning mod flere medgerningsmænd samt indtil udsendelse.
..."

Ved brev af 30. januar 2017 påklagede advokat Steen Moesgaard afgørelsen til Rigsadvokaten.

Følgende fremgår heraf bl.a.:

"Min klient afgav forklaring til retsbogen i forbindelse med grundlovsforhør den 16. december 2015, hvilken forklaring han vedstod under den senere hovedforhandling af sagen fraset en enkelt, ubetydelig detalje.

Min klient vedstod under hovedforhandlingen, at han 3 gange havde været med en medtalt på posthuset, hvor der var sendt pakker til , hvilken handling der allerede var fotodokumentation for i december 2015, jf. blandt andet foto nr. 4 i bilag f-23-2 fra 1. december 2015, der begrundede, at min klient efter at være blevet løsladt den 13. januar 2016, atter blev varetægtsfængslet den 14. januar 2016.

Min klient blev af den af anklagemyndigheden upåankede dom idømt 30 dages fængsel for hæleri, til dels forsøg på hæleri som følge af sin deltagelse i afsendelse af de omtalte pakker, der indeholdt tyvekoster.

Sagen var således fuld ud efterforsket, og kunne have været fortsat til dom vedrørende de forhold, min klient senere blev dømt for, umiddelbart efter han igen blev varetægtsfængslet 14. januar 2016.

At min klient blev holdt varetægtsfængslet, som han gjorde, skyldes anklagemyndighedens opfattelse af, at alene en kort tilknytning til den for de fleste af sagens parter fælles bolig på kunne gøre dem solidarisk ansvarlige for alle tyveriforhold, vedrørende hvilke der blev fundet koster på adressen. Denne antagelse forkastede byretten i sin bevisbedømmelse og dom.

Sagen har således medført en uretmæssig frihedsberøvelse af min klient i 289 dage. Ikke på grund af hans egne forhold, men fordi anklagemyndigheden ikke fik medhold i grundlaget, for hvilket min klient blev sigtet, siden tiltalt og sluttelig i langt det meste frifundet.

Min klient har løbende forklaret som sine forhold og vedstået sine forklaringer undervejs og har på ingen måde udvist en adfærd, der begrunder egen skyld"

Ved afgørelse af 7. juli 2017 afviste Rigsadvokaten erstatningskravet med følgende begrundelse:

"Jeg er enig i statsadvokatens begrundelse for at nægte erstatning. Det bemærkes i den forbindelse, at det er min opfattelse, at Deres klient ville være blevet varetægtsfængslet i medfør af udlændingelovens § 35, stk. 1, med henblik på at sikre hans tilstedeværelse under sagen og eventuelt appel, indtil fuldbyrdelsen af en eventuel bestemmelse om udvisning, såfremt man havde vurderet, at retsplejelovens § 762, stk. 3, var til hinder for varetægtsfængslingen efter § 762, stk. 1, nr. 1 og 3, jf. herved U 2014.1565 H.

Det bemærkes i den forbindelse, at Deres klient blev varetægtsfængslet efter dom i medfør af udlændingelovens § 35, stk. 1, nr. 1.

Jeg finder således ligesom statsadvokaten, at Deres klient ved at have begået udvisningsbegrundende kriminalitet måtte påregne at blive varetægtsfængslet indtil endelig dom. Jeg finder herved, at Deres klient har udvist egen skyld, jf. retsplejelovens § 1018 a, stk. 3. Jeg kan i den forbindelse henvise til afgørelsen i Tfk 2016.1169 Ø.

Jeg lægger endvidere vægt på, at Deres klient var del af et større sagskompleks, hvor han blev dømt for hæleri i forening. Jeg mener i denne forbindelse ikke, at Deres klients sag kunne have været udskilt fra det samlede sagskompleks.

Jeg finder endvidere, at varetægtsfængslingen inden dom ikke har haft en udstrækning udover, hvad Deres klient selv må bære risikoen for, idet straffesagen har været behørigt fremmet".

Ved e-mail af 7. juli 2017 anmodede advokat Steen Moesgaard om, at sagen blev indbragt for retten.

Sagen blev indbragt for retten i Glostrup den 21. december 2017.

Det bemærkes, at Rigsadvokatens afgørelser angående	X1	
(11204/2017),	X2	(11206/2017) og
(11207/2017) tillige blev indbragt. Sagerne angående	X1	og
X2		blev udskilt den 10. december 2018.

Der er ikke afgivet forklaringer under sagen.

Rettens begrundelse og afgørelse.

E var sigtet og senere tiltalt for i forening med flere andre at have begået udvisningsbegrundende kriminalitet. Der var tale om et større sagskompleks med i alt 8 tiltalte.

E blev imidlertid ikke dømt i fuldt omfang, men alene for en mindre del af det, som han var tiltalt for. Han blev dømt for udvisningsbegrundende kriminalitet og blev udvist af Danmark med indrejseforbud. Han blev efter dom fængslet i medfør af udlændingelovens § 35, stk. 1, nr. 1.

Det lægges til grund, at sagen har været behørigt fremmet i forhold til dens karakter og kompleksitet. Det er ikke bestridt af erstatningssøgende.

Selv om fængslingsperioden har stået i misforhold til den idømte straf, finder retten, at erstatningssøgende har udvist egen skyld, jf. retsplejelovens § 1018 a, stk. 3, hvorfor han ikke kan tilkendes erstatning. Retten lægger herved vægt på, at han ved at begå udvisningsbegrundede kriminalitet i forening med

andre har måttet påregne at blive varetægtsfængslet til endelig dom.

Retten er enig i, at erstatningssøgende ville have været varetægtsfængslet efter udlændingelovens § 35, med henblik på at sikre erstatningssøgendes tilstedeværelse under sagen, såfremt retten ikke dengang havde fundet betingelserne for fængsling i medfør af retsplejelovens regler anvendelige.

Derfor tiltrædes Rigsadvokatens afgørelse om, at E ikke er berettiget til erstatning.

Thi kendes for ret:

Anklagemyndigheden frifindes.

E skal betale sagens omkostninger.

Anne Berg
dommer

Udskriftens rigtighed bekræftes.
Retten i Glostrup, den 17. januar 2019

Lisbeth Ditlevsen
Kontorfuldmægtig